

Презентування теми наукового дослідження на індивідуальному рівні

Шовкопляс Галина Євгенівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри світової літератури, доцент.

Науково-практична галузь: літературознавство, мистецтвознавство, культурологія.

Напрямок дослідження : зарубіжна та українська діаспорна драматургія ХХ століття – початку ХХІ століття у домінуючих параметрах функціонування, тенденціях розвитку та знакових явищах.

Об'єкт дослідження – драматичні твори авторів української діаспори від доби МУРу до останніх років ХХ століття і перших десятиріч ХХІ сторіччя (Людмила Коваленко, Іван Багряний, Іларіон Човган, Юрій Косач, Віра Вовк, Ігор Костецький, Юрій Тарнавський, Оріся Грушицька-Шифман, Юрій Джордж Рига, Рей Лапіка, Юджінія Дженсон, Ірена Коваль-Салецька).

Предмет дослідження – принципи створення так званого відкритого тексту п'єси «не-аристотелівської форми» з потягом до оновлення (модернізм), експерименту, відсутністю аристотелівського катарсису та аристотелівських єдностей, заміна їх вільним спілкуванням з глядачем-читачем, що передбачає можливість критичного сприйняття та осмислення тексту драми.

Термін виконання: з 2012 року до цього часу.

Досліджено: базові параметри функціонування української діаспорної драматургії ХХ – початку ХХІ століття та тенденції її розвитку, становлення та розвиток українського авангардного (експериментального) театру, моделі і матриці модерністської та постмодерністської англійської та української діаспорної драми, традиція художньої реалізації проблеми національної ідентифікації митців української зарубіжної літератури другої і третьої хвилі еміграції (англійська література).

Апробація досліджень та практичне значення: виступи на міжнародних, загальноукраїнських та регіональних конференціях, участь у симпозіумах та круглих літературознавчих столах, публікація статей та тез виступів,

видання навчальних посібників, участь у колективних монографіях, підготовка спецкурсу з історії розвитку європейського театру, розробка тем лекцій, що присвячені знаковим явищам у розвитку європейського театру (теорія епічного театру Б.Брехта, театр абсурду, театр «розгніваних молодих» тощо) у загальних нормативних курсах історії зарубіжної літератури.

Теоретичні результати: досліджені принципи створення так званого відкритого тексту п'єси «не-аристотелівської форми» з потягом до оновлення (модернізм), експерименту, відсутністю аристотелівського катарсису та аристотелівських єдностей, заміна їх вільним спілкуванням з глядачем-читачем, що передбачає можливість критичного сприйняття та осмислення тексту драми, визначені і конкретизовані поняття «не-аристотелівської форми і формату» у сучасній драматургії; особливості авторських моделей художнього світу відповідно до роду драми на конкретних творах; відмінності феміністичних форм і моделей світу в модерністських драмах від так званого «чоловічого письма»; характер національних особливостей та їх впливи на формування «не-аристотелівської драми» української діаспори; впливи знакових явищ у розвитку західноєвропейської літератури на формування української діаспорної драми; характер історичної мінливості та присутні його ознаки у парадигмі розвитку діаспорної модерністської драми; характер кореляції між авторськими моделями і авторськими міфами драматургів-модерністів та стильовими типами письма; співвіднесення між національним, архетипним та загально європейським у семантичних ядрах, що обумовлюють логіку форм і форматів модерністської діаспорної драми ХХ століття-початку ХХІ століття.

Перспективи досліджень: пов'язані із загальним процесом концептуального перегляду канону української літератури, а отже і з формуванням нового принципу національної ідентичності та нового сприйняття української нації та поняття українства.